

преглеждатъ своитѣ запаси — дали не сж се развалили зърната, дали не сж овлажнѣли и поникнали. Когато зърната овлажнѣятъ, мравкитѣ ги изнасятъ вънъ, разпрѣскватъ ги по земята и ги сушатъ на слънце. Ако зърната почватъ да поникватъ, тѣ спиратъ поникването, като отхапватъ порастналитѣ връхчета.

Преди да започнатъ дъждоветѣ, настѣпва времето за сеитба; мравкитѣ-земедѣлци изнасятъ зърната отъ хамбаритѣ и ги прѣскатъ по своята нива.

Както виждате, тѣзи мравки справедливо носятъ името си: тѣ съятъ, плѣвятъ нивитѣ си и събиратъ плода отъ труда си.

Има и такива мравки, които можемъ да наречемъ градинари. Наричатъ ги още мравки-*листорѣзи*. Тѣ живѣятъ въ Южна Америка. Строятъ си не много високи, но доста широки мравуняци отъ мека прѣстъ, която изнасятъ отъ дълбоко. Тѣзи мравки сж нощни; дене се криятъ въ мравуняка, а на работа излизатъ ноше. Въ мравуняка на мравкитѣ-листорѣзи, ссвенъ мжжки и женски, има още три вида мравки: доста голѣми войници, съ много голѣма глава и силни челюсти, срѣдни работници и малки работници. Малкитѣ работници вършатъ само домашнитѣ работи и много рѣдко излизатъ отъ мравуняка. Войниците пазятъ мравуняка и го защищаватъ, а срѣднитѣ работници ходятъ на работа вънъ отъ гнѣздото.

Тѣ излизатъ ноше на дълги редици отъ мравуняка и се качватъ по дърветата. Всѣка мравка си избира листъ, качва се върху него и изгризва отъ него съ челюститѣ си кржгче, голѣмо колкото единъ левъ. Като отдѣли парчето отъ листа, мравката слиза съ него на земята. Когато всички мравки извършатъ това, тѣ пакъ се нареждатъ въ редици и се връщатъ у дома си, като всѣка мравка носи своя листъ, дигнатъ високо надъ главата си. Тогава цѣлата пѣтечка, по която вървятъ мравкитѣ, изглежда като малка, зелена подвижна